

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 10. 5. 1957, sp. zn. 2 Tz 56/57

Číslo: 61/1957

Právní věta:

K poměru trestných činů urážky veřejného činitele podle § 180 tr. zák. a násilí na veřejném činitele podle § 177 tr. zák.

Hrozbou násilí v zmysle § 177 ods. 1 tr. zák. je aj hrozba budoucího násilí popřípadě podmíněná budoucími okolnostmi.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 10.05.1957

Spisová značka: 2 Tz 56/57

Číslo rozhodnutí: 61

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Násilí na veřejném činitele, Urážka veřejného činitele, Veřejný činitel

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Ludový soud v Trenčíne rozsudkom z 23. októbra 1956 uznal obvineného vinným trestným činom násilí na verejnom činiteľovi podľa § 177 ods. 1 písm. b) tr. zák. a trestným činom urážky verejného činiteľa podľa § 180 tr. zák. preto, že obvinený v podnapilom stave na oddelení verejnej bezpečnosti vyhrážal sa násilím príslušníkovi verejnej bezpečnosti P a okrem toho mu nadával.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie okresného prokurátora rozsudkom zo 14. decembra 1956 zrušil rozsudok ľudového súdu a uznal obvineného vinným iba trestným činom urážky verejného činiteľa podľa § 180 tr. zák. aj pokiaľ ide o hrozby vyslovené obvineným voči príslušníkovi verejnej bezpečnosti.

Najvyšší súd na sťažnosť pre porušenie zákona podanú generálnym prokurátorom zrušil rozsudok krajského súdu a tomuto súdu nariadil, aby o odvolaní okresného prokurátora znova konal a rozhodol.

Odôvodnenie:

Krajský súd má zato, že všetky výroky obvineného, a to ako nadávky použité voči príslušníkovi verejnej bezpečnosti P, tak aj hrozba, že obvinený menovaného príslušníka VB hodí z mostu do Váhu,

akonáhle sa najde pre to príležitosť, treba posudzovať ako jeden trestný čin urážky verejného činiteľa podľa § 180 tr. zák. lebo „zo strany obvineného voči príslušníkovi VB ani v prítomnosti, ani do budúcnosti neišlo o vzbudenie obavy v intenzite hrozby alebo aspoň pohrôžky hrozbou zakládajúcou násilie na verejnom činiteľovi, či už pri výkone jeho právomoci, alebo pre tento výkon, pretože išlo o výroky povedané len na stanici“.

Nemožno súhlasiť s názorom krajského súdu, pokiaľ má zato, že v súdnej veci z hľadiska trestného činu násilia na verejnom činiteľovi podľa § 177 ods. 1 tr. zák. je rozhodujúca iba okolnosť, že k hrozbe budúceho násilia došlo na stanici verejnej bezpečnosti a že už preto nemožno hovoriť o hrozbe násilia takej intenzity, akú má na mysli ustanovenie § 177 ods. 1 tr. zák.

Vzhľadom nato, že ustanovenie § 177 ods. 1 tr. zák. nevyžaduje hrozbu bezprostredného násilia (ako napr. § 232 ods. 1 tr. zák.), ale iba hrozbu násilia, je hrozbou v zmysle § 177 ods. 1 tr. zák. aj hrozba budúceho násilia, poprípade podmienená budúcimi okolnosťami a nezáleží na tom, že obvinený svoju hrozbu nemohol uskutočniť hneď na mieste. Predpokladom však je, že obvinený hrozbou zamýšľal vo verejnom činiteľovi, voči ktorému bola hrozba povedaná, vyvolať dôvodnú obavu alebo znepokojenie. Pri posudzovaní tejto otázky mal krajský súd prihliadnuť najmä aj k správe OO-VB, podľa ktorej je obvinený k P v nepriateľskom pomere, čo je zrejmé z toho, že už v roku 1953 sa dopustil voči nemu násilia, za čo bol odsúdený Ludovým súdom v Trenčíne na trest odňatia slobody na čas štyroch mesiacov, a uvážiť, či tieto okolnosti nesvedčia o tom, že hrozba obvineného nebola iba urážlivým prejavom, ale vážne mienenou hrozbou násilia v zmysle § 177 ods. 1 tr. zák.

Keďže krajský súd všetky uvedené okolnosti nevzal do úvahy a nevykonal všetky potrebné dôkazy, porušil svojim rozhodnutím zákon v ustanovení § 2 ods. 3 tr. por. 1950, z ktorého mu vyplývala povinnosť, aby pre spravodlivý výrok o vine a treste si zaobstaral dostatočný skutkový podklad.